Sygn. akt: I C 412/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Melkowska-Bublik
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Barbara Urtnowska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Chełmnie na rozprawie

sprawy z powództwa P. Ł. (1) i A. Ł.

przeciwko Towarzystwo (...) w W.

o zapłatę

orzeka:

I. Zasądza od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po 1880,19 zł /tysiąc osiemset osiemdziesiąt złotych dziewiętnaście groszy/ z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.01.2016 roku do dnia zapłaty,

II. Zasądza od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po 1083,02 zł /tysiąc osiemdziesiąt trzy złote dwa grosze/ z tytułu zwrotu kosztów procesu,

III. Nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 443,64 zł /czterysta czterdzieści trzy złote sześćdziesiąt cztery grosze/ z tytułu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków.

UZASADNIENIE

Powodowie P. Ł. (1) i A. Ł. wystąpili z pozwem przeciwko Towarzystwu (...) w W., w którym domagali się zasądzenia od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwoty 3760,38 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty; zasądzenia od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przewidzianych; złożyli także wnioski dowodowe oraz wniosek o przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność powodów.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazali, że są współwłaścicielami samochodu osobowego marki A. (...) nr rejestracyjny (...). W dniu 24 grudnia 2015 r., około godz. 23:10, na drodze krajowej nr (...) km 118, miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powodów. Sprawcą szkody był N. M. (1), który kierując samochodem marki V. (...), nr rejestracyjny (...), nie dostosował prędkości do panujących na drodze warunków, co spowodowało utratę kontroli nad pojazdem i doprowadziło do uderzenia w przydrożną barierkę ochronną. W tym samym czasie, obok przejeżdżał samochód A. (...), nr rejestracyjny (...), kierowany przez P. Ł. (1). Odłamki z samochodu V. uszkodziły A.. Zadrapaniu uległa powłoka lakieru na przednim zderzaku, lewym przednim nadkolu, uszkodzone zostały przednie reflektory, szyba przednia, szyba lewych przednich drzwi. W samochodzie

A., jako pasażerka jechała M. K. (1). Na miejsce zdarzenia została wezwana Policja. Funkcjonariusze Policji po przeprowadzeniu oględzin miejsca wypadku oraz pojazdów, wysłuchaniu uczestników zdarzenia ustalili, że winę za to zdarzenie ponosi N. M. (1), którego ukarano mandatem karnym. Pojazd sprawcy posiadał wykupione ubezpieczenie OC związane z ruchem pojazdów w Towarzystwie (...) z siedzibą w W.,- nr (...).

Powód zgłosił szkodę w pozwanym Towarzystwie (...). Zakład ubezpieczeń przyjął zgłoszenie szkody i dokonał oględzin pojazdu oraz miejsca zdarzenia. Pozwany wykonał dokumentację fotograficzną uszkodzonych pojazdów i miejsca zdarzenia.

Pozwany zwrócił się także do N. M. z prośbą o potwierdzenie okoliczności zdarzenia. N. M. (1) wypełnił przesłany mu przez pozwanego formularz, w którym nie potwierdził, że uszkodzenia samochodu A. (...) powstały od odłamków z jego samochodu. Powodowie wskazali, że wyjaśnienia N. M. (2) w tym zakresie nie są spójne i budzą wątpliwości. Przesłuchiwany bowiem przez Policję bezpośrednio po zdarzeniu nie zaprzeczył, że w czasie gdy prowadzony przez niego samochód V. uderzył w barierkę, z przeciwnego kierunku przejeżdżał inny pojazd. Dlatego też w zaświadczeniu o zdarzeniu drogowym, wystawionym w dniu 25 grudnia 2015 r. przez Komendę Powiatową Policji w C., w opisie zdarzenia znalazło się stwierdzenie, że „kierujący pojazdem V. (...) nie dostosował prędkości do panujących warunków' na drodze co spowodowało utratę panowania nad pojazdem i uderzył w barierkę, a odłamki w wyniku uderzenia uszkodziły przejeżdżający pojazd A. (...)". Opis tego zdarzenia był sporządzony przez funkcjonariuszy Policji także w oparciu o wyjaśnienia złożone przez N. M. (2) bezpośrednio po zdarzeniu. W opisie tym znalazło się stwierdzenie o istnieniu związku przyczynowego pomiędzy uderzenie samochodu V. w barierkę i uszkodzeniami samochodu A.. Powodowie wskazali, że zdarzenie to miało charakter dynamiczny, a kierowca V. był pod wpływem ekstremalnego stresu, co mogło spowodować, że z upływem czasu nie pamięta on już niektórych szczegółów tego wydarzenia i inaczej relacjonuje jego przebieg, co może tłumaczyć rozbieżności w jego wyjaśnieniach.

W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał wyceny koszu naprawy pojazdu marki A. (...), na kwotę 3.760,3 zł i takiej też kwoty odszkodowania dochodzą powodowie niniejszym pozwem. Pismem z dnia 26 stycznia 2016 r. pozwany odmówił jednak wypłaty odszkodowania podając w uzasadnieniu, że w ocenie zakładu ubezpieczeń, poszkodowani nie wskazali zakresu uszkodzeń korelujących z podanym przebiegiem zdarzenia.

W dniu 10 lutego 2016 r. powodowie złożyli odwołanie od tego stanowiska zakładu ubezpieczeń podnosząc, że zakres uszkodzeń powstałych w dniu 24 grudnia 2015 r. został precyzyjne wskazany w zgłoszeniu szkody, w notatce policyjnej, jak też podczas oględzin pojazdu. Poszkodowani wnieśli o ponowną analizę zgłoszonych roszczeń i wypłatę odszkodowania. W odpowiedzi na to pismo, pozwany pismem z dnia 03 marca 2016 r. podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko twierdząc, że wskazane przez powodów zarysowania, odpryski karoserii nie powstały w podanych okolicznościach.

Powodowie nie zgadzają się ze stanowiskiem pozwanego zakładu ubezpieczeń. Przeprowadzone przez pozwanego postępowanie likwidacyjne szkody nie dawało mu podstaw do odmowy przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 24 grudnia 2015 r.

W zgłoszeniu szkody wyraźnie wskazano, które uszkodzenia powstały podczas tego zdarzenia. Okoliczność, że pojazd A. (...) posiadał wcześniejsze zarysowania i odpryski powłoki lakierniczej na elementach karoserii, powstałe w wyniku jego eksploatacji, nie wyłącza odpowiedzialności pozwanego za uszkodzenia powstałe w dniu 24 grudnia 2015 r.

Zobowiązany do naprawienia szkody powinien naprawić szkodę według wyboru poszkodowanego albo poprzez przywrócenie stanu poprzedniego albo zapłatę kwoty pieniężnej niezbędnej do jej naprawienia. Należy przy tym zwrócić uwagę, na okoliczność, że polskie prawo przyjęło zasadę pełnego odszkodowania - art. 363 k.c., czyli naprawienia i wyrównania szkody przez jej sprawcę do pełnej jej wysokości, a poprzez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obowiązek ten na siebie przejmuje ubezpieczyciel. Osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, do których to

wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (wyrok z dnia 27 czerwca 1988 r. sygn. akt I CR 151/88) roszczenie o świadczenia należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej (OC) z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została już dokonana, wysokość świadczeń obliczać należy na podstawie ustaleń co do zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy, przy przyjęciu przewidzianych kosztów niezbędnych materiałów i robocizny według cen z daty ich ustalenia.

Wykonana przez pozwanego wycena kosztów naprawy pojazdu zawiera 50% redukcję kosztów prac lakierniczych, co w ocenie powodów, uwzględnia fakt wcześniejszych uszkodzeń i naprawy samochodu przed zdarzeniem będącym przedmiotem niniejszego postępowania.

W dniu 30 września 2015 r. powodowie zawarli z pozwanym umowę ubezpieczenia OC i AC tego pojazdu, udokumentowaną polisa (...) nr (...) oraz polisą (...) nr (...). Przy ubezpieczeniu wykonana została dokumentacja fotograficzna samochodu A. (...), z której jednoznacznie wynika, że pojazd nie posiadał uszkodzeń wskazanych w zgłoszeniu szkody związanej ze zdarzeniem z dnia 24 grudnia 2015 r.

Jeżeli pozwany twierdzi, że do zdarzenia doszło w innych okolicznościach niż te przedstawione przez powodów, to ciężar udowodnienia powyższej okoliczności, zgodnie z art. 6 k.c. obciąża stronę pozwaną. W kwestii dochodzenia odsetek powodowie wskazali, że Zgodnie z treścią art. 14 ustęp 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa powyżej, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe.

Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 29 grudnia 2015 r. Okres 30 dni upłynął z dniem 28 stycznia 2016 r.

Pozwany, Towarzystwo (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa; zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Złożono nadto wnioski dowodowe. W ocenie pozwanego powództwo jest bezzasadne, zakwestionował swoją odpowiedzialność co do zasady i zaprzecza wszelkim twierdzeniom powodów .

Pozwany podniósł zarzut braku solidarności po stronie powodowej, gdyż pojazd marki A. o nr. rej. (...) jest przedmiotem współwłasności powodów w częściach ułamkowych. Powodowie jako współwłaściciele uszkodzonego pojazdu uprawnieni są do dochodzenia odszkodowania proporcjonalnie do wysokości posiadanych udziałów we współwłasności. Mając na uwadze treść przepisu art. 197 KC każdy z powodów uprawniony jest do żądania zapłaty jedynie 50% odszkodowania, gdyż zgodnie z przepisem art. 369 KC brak jest podstaw do domniemania solidarności.

Pozwany przyznał, , że przyjął zawiadomienie o zdarzeniu drogowym od powoda, przeprowadził postępowanie ustalające i ostatecznie odmówił wypłaty odszkodowania za uszkodzony pojazd marki A. o nr. rej. (...), gdyż do uszkodzenia pojazdu powodów nie doszło w okolicznościach podanych przez powodów w zgłoszeniu szkody. Zgłaszane przez powodów uszkodzenia ich pojazdu nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z ruchem pojazdu marki V. o nr rej. (...), którego posiadacza łączyła z pozwanym umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

Pozwany zwrócił się do kierującego pojazdem marki V. o nr rej. (...) o opisanie zaistniałego 24 grudnia 2015 zdarzenia drogowego. N. M. (3) oświadczył pozwanemu, iż 24 grudnia 2015 około godz. 23.00 prowadząc w/w pojazd wpadł w poślizg na mokrej nawierzchni i uderzył na łuku drogi w barierę enegrochłonną; kiedy wysiadł z pojazdu z naprzeciwka nadjechał samochód, który minął bezkolizyjne pojazd świadka. Oznacza, to iż odłamki z pojazdu marki V. o nr rej. (...) nie mogły uszkodzić pojazdu powodów, gdyż nie unosiły się w powietrzu - od zdarzenia do czasu ochłonięcia

przez kierującego i opuszczenia przez niego samochodu upłynęło wystarczająco dużo czasu, aby odłamki (o ile były w powietrzu) zdążyły opaść.

Zgodnie z przepisem art. 11 KPC ustalenia zawarte w notatce urzędowej policji nie są wiążące dla sądu w sprawie cywilnej, tym bardziej, że funkcjonariusze policji nie byli obecni na miejscu zdarzenia. Okoliczność, iż N. M. (3) przyjął mandat za czyn z art. 86§ KW nie oznacza, iż ponosi on odpowiedzialność na uszkodzenie pojazdu powodów.

Podkreślić należy, iż pojazd powodów był eksploatowany od 11 lat i posiadał szereg wcześniejszych np.: wielomiejscowe i wielopłaszczyznowe zarysowania powłoki lakierniczej na karoserii, uszkodzone błotniki przednie lewy i prawy w części dolnej, zarysowany tylny zderzak, szybę drzwi przednich prawych zarysowaną i punktowo uszkodzoną oraz liczne „zaprawki lakiernicze".

Odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela oparta jest na przepisie art. 822§1 KC, a tym samym uzależniona jest od istnienia odpowiedzialności ubezpieczonego. Mając na uwadze powyższe okoliczności brak jest podstaw do uznania, iż odpowiedzialnym za szkodę jest ubezpieczony. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w przepisie art. 6 KC ciężar dowodu okoliczności wskazanych w przepisie art. 436 KC w całości spoczywa na poszkodowanym. Odnosi się to więc do istnienia i wysokości szkody, oraz związku przyczynowego pomiędzy ruchem pojazdu a szkodą.

Sąd ustalił co następuje:

Okolicznością bezsporną jest to, że powodowie P. Ł. (1) I A. Ł. są współwłaścicielami samochodu osobowego marki A. (...) nr rejestracyjny (...).

W dniu 24 grudnia 2015 r. P. Ł. (1) wraz z M. K. (1) jechali samochodem A. (...) ze S. w kierunku G. . Około godz. 23:10,na drodze tej miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód powodów. W tym czasie N. M. (1) jechał samochodem marki V. (...) z G. w kierunku S.. Na łuku drogi nie dostosował prędkości do panujących warunków drogowych, wpadł w pościg co doprowadziło do uderzenia w przydrożną barierkę ochronną. Powstałe w wyniku uderzenia odłamki uszkodziły przejeżdzający pojazd A. kierowany przez P. Ł. (1). Zadrapaniu uległa powłoka lakieru na przednim zderzaku, lewym przednim nadkolu, uszkodzone zostały przednie reflektory, szyba przednia, szyba lewych przednich drzwi.

Na miejsce zdarzenia została wezwana policja. Funkcjonariusze policji po przeprowadzeniu oględzin miejsca wypadku oraz pojazdów, wysłuchaniu uczestników zdarzenia ustalili, że winę za to zdarzenie ponosi N. M. (1). Na miejsce przybył również A. Ł. zawiadomiony przez syna. Ze zdarzenia została sporządzona została notatka urzędowa - zaświadczenie. Z treści tej notatki wynika, że w pojeździe powodów powstały zadrapania powłoki lakieru na zderzaku przednim i lewym przednim nadkolu oraz nastąpiło uszkodzenie prawego reflektora.

Dowód:

- zeznania M. K. (1) k.56

- notatka- zaświadczenie z dnia 25 grudnia 2015r. k. 7 akt

- przesłuchanie P. Ł. (1) k.107 , k.51

- przesłuchanie A. Ł. k107.k.51

Pojazd N. M. (2) posiadał wykupione ubezpieczenie OC związane z ruchem pojazdów w Towarzystwie (...) z siedzibą w W. (okoliczność bezsporna).

Powód P. Ł. (1) zgłosił szkodę w pozwanym Towarzystwie (...). Zakład ubezpieczeń przyjął zgłoszenie szkody i dokonał oględzin pojazdu oraz miejsca zdarzenia. Pozwany wykonał dokumentację fotograficzną uszkodzonych pojazdów i miejsca zdarzenia.

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany zwrócił się do N. M. z prośbą o potwierdzenie okoliczności zdarzenia. N. M. (1) wypełnił przesłany mu przez pozwanego formularz, w którym nie potwierdził, że uszkodzenia samochodu A. (...) powstały od odłamków z jego samochodu. Stwierdził, że w momencie uderzenia kierowanym przez niego samochodem w barierkę nie przejeżdżał obok żaden samochód . On zaś po zderzeniu z barierka po około 5-6 minutach pojechał na oddalony około 200 m dalej przystanek, dokąd przyjechał powód P. Ł. (2) z M. K. (1).

Dowód:

- zeznania N. M. (2) k. 56v- 57

- oświadczenie N. M. (2) k 20-220v

- dokumentacja fotograficzna pojazdów i miejsca zdarzenia k.10-16, k28-31, płyta k.35

- zgłoszenie szkody k.17-19

W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany dokonał wyceny koszu naprawy pojazdu marki A. (...), na kwotę 3.760,3 zł . Pismem z dnia 26 stycznia 2016 r. pozwany odmówił wypłaty odszkodowania podając w uzasadnieniu, że w ocenie zakładu ubezpieczeń, poszkodowani nie wskazali zakresu uszkodzeń korelujących z podanym przebiegiem zdarzenia. Na karoserii widoczne są bowiem wielomiejscowe i wielopłaszczyznowe uszkodzenia i zarysowania powłoki lakierniczej z widocznymi punktowo zaprawami lakierniczymi co świadczy o tym ,że nosi on uszkodzenia starsze wynikające z eksploatacji pojazdu. Nadto w piśmie tym wskazano, że kierujący pojazdem V. N. M. (1) nie potwierdził, że pojazd A. przejeżdżał w chwili uderzenia w barierkę. Powodowie odwołał się od tego stanowiska. Pismem z dnia 3 marca (...). pozwany podtrzymał swoją decyzję

Dowód:

- analiza kosztów naprawy k.21-24

- pismo pozwanego z dnia 26.01.2016r. k. 25

- odwołanie powoda k.26

- pismo pozwanego z dnia 3 marca 2016r. k.27

Koszt naprawy samochodu powodów to kwota 3770.36zł.

Dowód :

- opinia biegłego z dziedziny techniki samochodowej i ruchu drogowego M. A. k. 64-75

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany Towarzystwo (...) w W. jest ubezpieczycielem z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów posiadacza pojazdu, którym kierował sprawca kolizji – N. M. (1), (okoliczność bezsporna).

Przepis art. 822 § 1 i 4 kc stanowi, że przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Zasady odpowiedzialności pozwanego reguluje też ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2016 r. , poz. 2060 z późn. zm.). W myśl art.34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia

OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Art. 35 cytowanej ustawy stanowi, że ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu, zaś zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z art. 435 § 1 kc prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu, elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Art. 436 kc stanowi zaś , że odpowiedzialność przewidzianą w artykule poprzedzającym ponosi również samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego co do zasady jako ubezpieczyciela sprawcy szkody nie była sporna. W niniejszej sprawie odmowa przez pozwanego wypłaty odszkodowania należnego powodom, oparta została na przyjęciu założenia, że do szkody nie doszło w okolicznościach wskazanych przez powodów. W tym zakresie pozwany oparł się na twierdzeniu N. M. (2), że w momencie zderzenia się jego pojazdu z barierką nie przejeżdżał drogą żaden pojazd. Przeczy temu stanowisku zebrany w sprawie materiał dowodowy. Twierdzenia powodów potwierdzają zeznania M. K. (2) , bezpośredniego świadka zdarzenia . Z zeznań tego świadka wyraźnie wynika, że uszkodzenia pojazdu powodów powstały podczas przejeżdżania obok samochodu kierowanego przez N. M. (2) w momencie uderzenia w barierkę. Wiarygodność tego świadka potwierdza treść notatki policyjnej - zaświadczenia o zdarzeniu drogowym z dnia 25 grudnia 2015r. Notatka ta przedstawia przebieg zdarzenia , sporządzona była na miejscu zdarzenia, oględziny pojazdów dokonano w obecności powoda P. Ł. (1) i N. M. (2), na ich podstawie opisano w tejże notatce szkody w obydwu pojazdach. Należy podkreślić ,że zaświadczenie o zdarzeniu drogowym zostało sporządzone w dniu zdarzenia tj. 25 .12.2015r. zaś oświadczenie N. M. (2) dotyczące zdarzenia w dniu 12.01.2015r.

W tych okolicznościach Sąd nie dał wiary zeznaniom N. M. (2)- potwierdzającym treść jego oświadczenia z dnia 12.01.2016r.- że w momencie uderzenia jego pojazdu w barierkę nie przejeżdżał żaden pojazd.

Należy podkreślić, że pozwany wszczął postępowanie likwidacyjne i wycenił zaistniałą szkodę w pojeździe powodów na kwotę 3760.38 zł. Powołany w niniejszej sprawie biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego szkodę tę określił na kwotę 3770,36 zł.

Na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2016r. pełnomocnik powodów sprecyzował roszczenie w ten sposób, że domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty ale nie solidarnie lecz po ½ na rzecz każdego z powodów.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy i treść powyżej wskazanych przepisów, sąd zasądził od pozwanego na rzecz każdego z powodów kwoty po 1880,19 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 stycznia 2016r. do dnia zapłaty(pkt I wyroku). Na podstawie art.98 par 1 kpc kwoty po 1083,19 zł , zgodnie z zestawieniem kosztów obejmującym wynagrodzenie pełnomocnika ,opłatę sądową zaliczkę na biegłego opłatę skarbową i koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawy(pkt II wyroku) . W punkcie III sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Chełmnie kwotę 443,64 zł z tytułu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków (część kosztów opinii oraz koszty dojazdu i stawiennictwa biegłego na rozprawie.